

การเปรียบเทียบกฎหมายควบคุมสื่อลามก
ของประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น
The Comparison of pornography laws
of Thailand and Japan.

ภูมิพัฒน์ สุขเนตร¹
Poomipat Sukned¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ เพื่อการเปรียบเทียบกฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น เป็นการวิจัยคุณภาพด้วยการวิจัยเชิงเอกสาร เครื่องมือที่ใช้คือ เอกสาร ตำรา การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการตีความและสร้างข้อสรุปทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า กฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น ไม่แตกต่างกันแต่นัยสำคัญ กล่าวคือ กฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นนั้นสามารถครอบครองสื่อลามกอนาจารได้และผู้นั้นต้องมีวุฒิภาวะแล้ว แต่ประเทศไทยมีกฎหมายห้ามผลิตและเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร เพื่อการค้า สำหรับประเทศญี่ปุ่นสามารถเผยแพร่สื่อลามกอนาจารได้จะต้องผ่านการเซ็นเซอร์ของสภวท่งชายและ

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

หญิง ในส่วนของการครอบครองของสื่อลามกอนาจารเด็กทั้งในประเทศไทย
และประเทศญี่ปุ่นล้วนผิดกฎหมายทั้งสิ้น

คำสำคัญ: การเมืองการเปรียบเทียบ, กฎหมาย, สื่อลามก

Abstract

The purposes of this study were Comparison of pornography laws of the Thailand and Japan. This study is Comparison of pornography laws of the Thailand and Japan. The findings indicated that Thailand and Japan porn control laws there is no difference but significant, that is, the pornography control laws of Thailand and Japan can possess pornography and that person must have maturity. But Thailand has a law prohibiting production and to distribute commercial pornography for Japan, pornography can be distributed through censorship of both men and women. As for the possession of child pornography, both in Thailand and in Japan are completely illegal.

Keywords: Comparison, Laws, Pornography

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สื่อลามกเป็นสิ่งที่แสดงในรูปแบบภาพโป๊เปลือยเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของเร้าอารมณ์ทางเพศ สื่อลามกนำเสนอในความหลากหลายของรูปแบบ ทั้งนิตยสาร ภาพเคลื่อนไหว การเขียน ภาพยนตร์ หรือวิดีโอและ

วิดีโอเกม อย่างไรก็ตามทัศนคติของสังคมที่มีต่อการนำเสนอเรื่องสื่อลามกผิดศีลธรรม เป็นสิ่งเสียดสี และถูกปราบปรามกฎหมายเซ็นเซอร์หรือห้ามผิดกฎหมาย อย่างไรก็ตามการนำเสนอสื่อลามกได้รับการยอมรับการแพร่หลายมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงปี พ.ศ. 2512-2527 ซึ่งเรียกได้ว่าเป็น “ยุคทองของภาพยนตร์ลามก” และได้กลายเป็นวัฒนธรรมกระแสหลักในวงการภาพยนตร์ (Hyde. 1964)

อุตสาหกรรมสื่อลามกเติบโตขึ้นในช่วงครึ่งหลังทศวรรษที่ 20 การเปิดตัววิดีโอ ภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต ทำให้อุตสาหกรรมสื่อลามกทั่วโลกเติบโตอย่างรวดเร็วซึ่งสร้างรายได้หลายพันล้านดอลลาร์ต่อปี (Coopersmith. 2006) อย่างไรก็ตามปัจจุบันนี้ความก้าวหน้าเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว อย่างสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ด้วยเหตุที่การเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์มีความสะดวกรวดเร็ว การเข้าถึงสื่อลามกเป็นเรื่องง่าย ทั้งรูปแบบของการนำเสนอมีหลายรูปแบบและหลายช่องทาง สื่อลามกบางสื่อมีต้นทางจากต่างประเทศ ทำให้กฎหมายไม่สามารถบังคับได้อย่างครอบคลุมหรือบังคับใช้ได้อย่างทั่วถึง หรือติดในเรื่องความเป็นส่วนตัวเพราะแอปพลิเคชัน (Application) มีการกำหนดความเป็นส่วนตัวไว้

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่หาได้ง่าย และมีเอกลักษณ์ในด้านสื่อลามกนอกเหนือจากวิดีโอลามกและนิตยสารที่มีนักแสดงสดแล้ว ตอนนี้อยู่มีประเภทของหนังสือการ์ตูน เกมคอมพิวเตอร์ และการ์ตูนเคลื่อนไหว แต่ถึงอย่างไรตามกฎหมายของญี่ปุ่นสื่อลามกที่ผลิตอย่างถูกกฎหมายจะต้องเซ็นเซอร์อวัยวะเพศ ซึ่งยังเป็นที่น่าถกเถียงเกี่ยวกับการควบคุมสื่อลามกที่แสดงภาพผู้เยาว์ เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กการพุดอย่างเสรีและศีลธรรมสาธารณะทั้งในและนอกประเทศญี่ปุ่น

สำหรับประเทศไทยนั้นก็มีกฎระเบียบที่ค่อนข้างเข้มงวดเกี่ยวกับ อนุสัญญาทางสังคม ในความเป็นจริงสังคมไทยเป็นสังคมที่มีความเป็น วัฒนธรรมอนุรักษนิยม สื่อลามกจึงถูกมองในเรื่องผิดศีลธรรม เนื่องจากการดู สื่อลามกนำไปสู่การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศได้ เช่น การข่มขืนกระทำ ข้ำเรา หรือกระทำอนาจาร ดังนั้นการครอบสื่อลามกถือว่าผิดกฎหมาย รัฐบาลพยายามที่จะปิดเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตที่ถูกพิจารณาว่ามีการ ดำเนินการเพื่อผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งซึ่งมีการเผยแพร่ภาพอนาจาร

กฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นจึงเป็น ปραกฏการณ์ที่น่าสนใจในการศึกษาวิจัยทางรัฐศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยต้องการ ศึกษาการเปรียบเทียบกฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับประเทศ ญี่ปุ่น เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปวิเคราะห์เชิงทฤษฎีและเพื่อเป็น แนวทางในการพัฒนาข้อเสนอแนะแนวทางต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการเปรียบเทียบกฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับ ประเทศญี่ปุ่น

วิธีการศึกษา

ในการศึกษา การเปรียบเทียบกฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยข้อมูลจากเอกสาร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการศึกษาวิจัยสังเคราะห์ และเก็บรวบรวมข้อมูล ค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับจากหนังสือ ตำรา บทความวิชาการฉบับภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

การวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นของวัตถุประสงค์ ทำการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison) การสังเคราะห์ข้อมูล (Data Synthesis) การตีความข้อมูล (Interpretation) พร้อมทั้งการสร้างข้อสรุป (Generalization) เกี่ยวกับการเปรียบเทียบกฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบกฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 กฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทย

การควบคุมสื่อลามกอนาจารในประเทศไทยได้แบ่งความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกไว้ 2 แบบ คือ สื่อลามกอนาจารแบบปกติ กับสื่อลามกอนาจารเด็ก

สื่อลามกอนาจารแบบปกติ ตามประมวลกฎหมายอาญา กล่าวคือ บุคคลสามารถครอบครองสื่อลามกอนาจาร ไม่ว่าจะเป็นคลิป์วิดีโอ ภาพยนตร์ หนังสือ ภาพถ่าย หรือสื่ออื่นใดที่มีลักษณะโป๊เปลือย ยั่วอารมณ์ทางเพศได้หากว่า

1.ผู้นั้นต้องมีวุฒิภาวะแล้ว กล่าวคือ มีประสบการณ์ชีวิตและมีความรู้เรื่องเพศ พร้อมทั้งจะใช้เสรีภาพทางเพศได้ในกรอบที่ถูกต้องสมควร

2. เก็บสื่อบริการก่อนการนั้นไว้เป็นของส่วนตัว กล่าวคือ ไม่เผยแพร่
ต่อให้กับผู้หนึ่งผู้ใด เป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือ ต่อบุคคลเฉพาะบาง
คน ยังสามารถกระทำได้

แต่ทั้งนี้ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 ได้กำหนดความผิด
เอาไว้ 3 รูปแบบด้วยกัน คือ

- ก. ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า ส่งออก หรือเผยแพร่สื่อบริการก่อนการ
เพื่อการค้า เพื่อจ่ายแจก หรือเพื่อแสดงอวดแก่ประชาชน
- ข. การค้าสื่อบริการก่อนการ เช่น ให้ทุน เป็นคนกลางรับของไป
ขายต่อ จ่ายแจก แสดงอวด หรือให้เช่าสื่อบริการก่อนการ
- ค. โฆษณาว่าสื่อบริการก่อนการ หาได้จากที่ใด เพื่อช่วยให้
แพร่หลายหรือให้ประโยชน์ทางการค้า

สื่อบริการก่อนการเด็ก มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
ในปีพ.ศ.2558 เรื่องความผิดเกี่ยวกับเพศได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา
เพื่อแก้ไขความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งมีการแก้ไขคำนิยามโดยเพิ่มคำว่า “สื่อบริการ
ก่อนการเด็ก” เข้ามาเป็นครั้งแรกและเพิ่มอีก 2 มาตรา คือ มาตรา
287/1 และมาตรา 287/2 เป็นความผิดฐานครอบครอง ผลิตและจำหน่ายสื่อบริการ
ก่อนการเด็ก โดยจะมีผลใช้บังคับหลังจากประกาศราชกิจจานุเบกษา 90 วัน

1. มาตรา 287/1 วรรคหนึ่ง ห้ามการครอบครองสื่อบริการก่อนการเด็ก
เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศสำหรับตนเองหรือผู้อื่น นอกจากนี้ ถ้าส่งต่อสื่อบริการ
นั้นให้แก่ผู้อื่น จะมีโทษหนักขึ้นตามวรรคสอง

2. มาตรา 287/2 ห้ามการเผยแพร่สื่อบริการก่อนการเด็ก โดยบัญญัติ
ทำนองเดียวกันกับมาตรา 287

ประเด็นที่ 2 กฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศญี่ปุ่น

การควบคุมสื่อลามกอนาจารในประเทศญี่ปุ่นแบบสื่อลามกอนาจารแบบปกติ ประมวลกฎหมายอาญาของประเทศญี่ปุ่นมาตรา 175 ปรากฏในปี 2450 และยังคงไม่เปลี่ยนแปลง สื่อลามกทั้ง คลิปวิดีโอ ภาพยนตร์ หนังสือ ภาพถ่าย หรือสื่ออื่นใดที่มีลักษณะโป๊เปลือย ยั่วยุอารมณ์ทางเพศ จะต้องผ่านการเซ็นเซอร์ของสภวท่งชายและหญิงก่อนที่จะสามารถจำหน่ายได้ และผู้ที่ครอบครองได้ผู้นั้นต้องมีวุฒิภาวะ

ในส่วนของการครอบครองของสื่อลามกอนาจารเด็กในประเทศญี่ปุ่นตามกฎหมายพระราชบัญญัติการลงโทษของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็กและการคุ้มครองเด็กเข้ามามีผลในปี 2542 ภายใต้มาตรา 7 ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า ส่งออก หรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กเช่นเดียวกับการมีไว้ในครอบครอง และในปี 2557 มีการเพิ่มบทลงโทษสำหรับการครอบครองภาพอนาจารของเด็กอันเป็นผลมาจากการแก้ไขกฎหมาย

สรุปผลการศึกษา

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบกฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นนั้น ผลการศึกษาคั้งนี้สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้ว่าเปรียบเทียบกฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นพบว่า ไม่แตกต่างกันแต่นัยสำคัญ กล่าวคือกฎหมายควบคุมสื่อลามกของประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นนั้นสามารถครอบครองสื่อลามกอนาจารได้และผู้นั้นต้องมีวุฒิภาวะแล้ว แต่ประเทศไทยมีกฎหมายห้ามผลิต และเผยแพร่สื่อลามกอนาจาร เพื่อการค้า สำหรับประเทศ

ญี่ปุ่นสามารถเผยแพร่สื่อลามกอนาจารได้จะต้องผ่านการเซ็นเซอร์ของสภวทักซายและหญิง ในส่วนของการครอบครองของสื่อลามกอนาจารเด็กทั้งในประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นล้วนผิดกฎหมายทั้งสิ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ปฏิเสธไม่ได้ว่า สื่อลามกอนาจารเป็นหนทางหนึ่งที่มนุษย์เลือกใช้ในการกระตุ้นหรือบำบัดอารมณ์ทางเพศ เพราะอารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ ควรมีการเปิดเสรีเผยแพร่ จัดจำหน่ายอย่างถูกกฎหมาย เฉพาะมีวุฒิภาวะแล้ว ยกเว้นสื่อลามกอนาจารเด็ก
2. เนื่องจากความก้าวหน้าเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้การเข้าถึงสื่อลามกได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะสื่อลามกอนาจารเด็ก ภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานระหว่างประเทศ ควรร่วมมือกันแก้ไขปัญหา

รายการอ้างอิง

- ilaw. (2558). 'ครอบครอง' สื่อลามกอนาจารเด็กผิดกฎหมาย 'คำ-ผลิต-เผยแพร่' *จำคุกสูงสุด 10 ปี*. แหล่งข้อมูล: <https://ilaw.or.th/node/3849>. ค้นเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2564.
- Altervista. (2015). *Obscenity and Article 175 of the Japanese Penal Code: A Short Introduction to Japanese Censorship*. Cited in 9April, 2021. From: <http://eiga9.altervista.org/articulos/obscenity.html>.

Aworddisk. (2021). *Child pornography laws in Japan*. Cited in 9April, 2021. From: https://worddisk.com/wiki/Child_pornography_laws_in_Japan/.

Coopersmith Jonathan. (2006). *Does Your Mother Know What You Really Do? The Changing Nature and Image of Computer-Based Pornography*. Cited in 10 April, 2021. From: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/07341510500508610>.

H. Montgomery Hyde (1964), *A History of Pornography*: 1–26.